

تولید کتابخانه کد محاسباتی ORIGEN ۲ بر اساس کتابخانه ی مرجع

ENDF (VII) جهت محاسبات فرسایش سوخت در راکتور تحقیقاتی تهران

کمال، حداد؛ سعیده، عرب زاده

دانشگاه شیراز، دانشکده مکانیک، بخش مهندسی هسته ای

چکیده

در این پروژه تولید یک کتابخانه سطح مقطع به روز با استفاده از داده‌های به روز ENDF(VII) که بتوان آنرا به همراه کد محاسباتی ORIGEN₂ به کار گرفت و محاسبات فرسایش سوخت در راکتور تحقیقاتی تهران را به انجام رسانید، صورت گرفته است. همچنین با تهیه کتابخانه برای کد محاسباتی ORIGEN₂، تحلیل کاهش سوخت و محاسبات فرسایش سوخت به انضمام محاسبه موجودی رادیوایزوتوپهای تولیدی در فرایند فرسایش سوخت از جمله اهداف این تحقیق است که با استفاده از کد محاسباتی ORIGEN₂ صورت می پذیرد. [۴]

کلیدواژه ها: مجموعه داده ی ORIGEN₂، راکتور تحقیقاتی، TRR

مقدمه

مهمترین عامل در محاسبات فرسایش سوخت داشتن کتابخانه سطح مقطع نوترونی، فوتونی و الکترونی قابل اعتماد می باشد ولیکن کدهای محاسباتی با استفاده از کتابخانه های عمومی اقدام به محاسبات فرسایش سوخت می نماید. از آن جمله کدها می توان به کد کامپیوتری (Oak Ridge Generation and Depletion) ORIGEN به عنوان ابزاری همه کاره جهت محاسبات تولید رادیو نوکلیدها در موارد هسته ای نوشته شده است، اشاره کرد. به طور کلی این کد با هدف شبیه سازی چرخه سوخت هسته ای و محاسبه میزان رادیونوکلیدهای تولید شده، طراحی و نوشته شده است. با بررسی همه جانبه کارکرد یک چرخه سوخت به طور تجربی و تطابق نتایج به دست آمده از این آزمایشات با جواب های ORIGEN مشاهده شد که در گستره وسیعی این داده ها با هم یکسان هستند. [۱] و [۲] اهمیت تعریف و به کارگیری برنامه ی ORIGEN₂ برای راکتور تحقیقاتی تهران شامل موارد ذیل می باشد:

- ۱- تحلیل محاسبات فرسایش سوخت که کارکرد اصلی برنامه ی ORIGEN₂ می باشد.
- ۲- تحلیل پرتودهی یا فعالسازی مواد غیر سوخت
- ۳- مدیریت سوخت قلب راکتور

۴- تطبیق پذیری برنامه ی ORIGEN₂ با استفاده از سری داده های جدید

روش کار

در ابتدا مطالعات اولیه راکتور TRR انجام پذیرفته است و همچنین نوع سوخت و ایزوتوپهای مهمی که هنگام بهره برداری تولید می شوند شناسایی میگردند. در ادامه محاسبات سوختن توسط کد ORIGEN₂ با کتابخانه جدید صورت گرفته و با محاسباتی که با کتابخانه موجود در کد بدست آمده مقایسه می شود .

در مبحث برنامه ی مورد نظر، مجموعه داده های ضروری ORIGEN₂ (واپاشی، سطح مقطع، محصولات شکافت و فوتون) برای راکتورهایی با مدل های مختلف گنجانده شده است . چنانچه مدل راکتور مورد استفاده کاربر در بسته لحاظ شده باشد می توان بدون آماده سازی به سهولت از برنامه استفاده کند . [۵] و [۶] و در صورتی که موجود نباشد ، کاربر می بایست «نزدیکترین» و «شبه ترین» مدل به راکتور مورد نظر را برگزیند و یا در غیر اینصورت مجموعه داده های ORIGEN₂ آماده نمود. چنانچه کاربری تصمیم به آماده سازی این مورد داشته باشد، همچنین بایستی سطح مقاطع اکتینید وابسته به فرسایش سوخت را که باید در خود برنامه ی ORIGEN₂ تنظیم شده باشد را نیز آماده سازد . [۵] و [۳]
بنابراین باتوجه به موارد مذکور بررسی سه محور اصلی ضروری به نظر می رسد: .

- ساختار کتابخانه ENDF(VII) و نحوه ی استخراج داده های سطح مقطع
- ساختار کتابخانه سطح مقطع ORIGEN₂ و نحوه ی تولید کتابخانه توسط محاسبات MCNPX
- ساختار برنامه ORIGEN₂ و نحوه ی محاسبات فرسایش سوخت

برای محاسبه سطح مقطع باید این نکته را در نظر داشت که کد ORIGEN₂ دارای یک سطح مقطع میانگین در تمامی انرژی ها می باشد درحالی که کد MCNP دارای سطح مقطع در تمام انرژی ها می باشد. بنابراین بایستی با استفاده از کارت F₄ شار میانگین کل راکتور را به دست آورد . و با استفاده از کارت Fm₄ شار مربوط به هر ایزوتوپ در هر واکنش را به دست آورد .

در حالت کلی با کارت FM₄ می توان هر کمیتی را به صورت زیر بدست آورد:

$$C \int \phi(E) R_m(E) dE \quad (۱)$$

که پارامترها عبارت اند از:

$\phi(E)$ شار وابسته به انرژی بر حسب ($neutron/cm^2$)

$R_m(E)$ یک اپراتور جهت اضافه یا ضرب کردن یک تابع در شار است که این اپراتور از کتابخانه ی سطح مقطع MCNP گرفته می شود.

C یک ثابت اختیاری برای ضرب در نتیجه ی محاسبه به جهت نرمالایز کردن نتایج است.

فرمت نوشتاری کارت FM_4 به شکل زیر است:

$$FM_4 \quad C \quad m \quad r_1 \dots r_i \quad (2)$$

که پارامترها عبارتند از:

C = ثابت دلخواه

m = شماره ماده‌ی مورد نظر. این ماده حتماً باید در قسمت مواد تعریف شده باشد ولی می‌تواند در سلولی که قصد محاسبه شار در آن را داریم حضور نداشته باشد.

به بیان دیگر می‌توان سطح مقطع ایزوتوپی که اصلاً در ساختار رآکتور، خنک‌کننده یا سوخت استفاده نشده است را مورد محاسبه قرار داد. تنها کافیست آن ایزوتوپ را در قالب یک ماده تعریف کرده و در کارت FM_4 شماره آن را وارد گردد.

r_i = شماره اختصاصی واکنش‌های مورد نظر جهت محاسبه می‌باشد؛ که می‌توان چندین واکنش را در یک کارت وارد کرد. این شماره‌ها به **ENDF** مشهورند و برای هر واکنش عددی مشخص است. به بیان دیگر می‌توان سطح مقطع ایزوتوپی که اصلاً در ساختار رآکتور، خنک‌کننده یا سوخت استفاده نشده است را مورد محاسبه قرار داد. تنها کافیست آن ایزوتوپ را در قالب یک ماده تعریف کرده و در کارت FM_4 شماره آن را وارد گردد.

ابتدا با کارت F_4 شار کلی رآکتور را مورد محاسبه قرار داده و سپس برای هر ایزوتوپ و برای هر واکنش کارت FM_4 را در سلول اصلی به دست آورده؛ که برابر حاصل ضرب شار در سطح مقطع تمام انرژی‌های مربوط به هر ایزوتوپ و هر واکنش می‌باشد. و در نهایت با انجام عمل تقسیم، کارت Fm_4 بر F_4 سطح مقطع میانگین برای ایزوتوپ مورد نظر در تمام انرژی‌ها به دست می‌آید.

$$\sum_{ti} = \frac{\int_E \phi(E) \sum_i(E) dE}{\int_E \phi(E) dE} = \frac{FM_4}{F_4} \quad (3)$$

در انتها جهت انجام عمل اعتبارسنجی نتایج به دست آمده، محاسبات فرسایش را یک مرتبه با کد **ORIGEN2** و مرتبه دیگر با کد **MCNPX** محاسبه و با یکدیگر مورد مقایسه قرار داده می‌شوند.

باید دانست کد **MCNP** برخلاف کد **ORIGEN** می‌باشد و در آن برای تمام انرژی‌ها سطح مقطع موجود می‌باشد. با استناد اینکه در کد **ORIGEN** نیاز به یک سطح مقطع میانگین وجود دارد و در مقابل کد **MCNP** در تمامی انرژی‌ها دارای سطح مقطع می‌باشد، می‌توان به وسیله کد **MCNP** یک سطح مقطع میانگین برای هر ایزوتوپ تولید کرد.

نتایج

پس از اجرای برنامه توسط کد **MCNPX**، میانگین شار رآکتور توسط کارت F_4 و شار ناشی از هر واکنش برای هر ایزوتوپ توسط کارت FM_4 در خروجی نشان داده می‌شود.

زمان اجرا و دقت برنامه تا حد زیادی به تعداد نوترون بر چشمه (nps) و تعداد سیکل های وارد شده در کارت بحرانیت (kcode) بستگی دارد. البته تا حدودی به تعداد کارت شمارش استفاده شده در یک برنامه نیز بستگی دارد.

پس از آن با تقسیم هر FM^4 حاصل از هر ایزوتوپ برای هر واکنش بر شار کلی به دست آمده از F^4 ، سطح مقطع برای آن ایزوتوپ در واکنش مورد نظر به دست می آید.
به عنوان مثال برای ایزوتوپ هیدروژن در واکنش (n, γ) خواهیم داشت:

$$\Sigma_i = \frac{1.71053708 E - 6}{1.74546 E - 04} = 0.98 E - 02$$

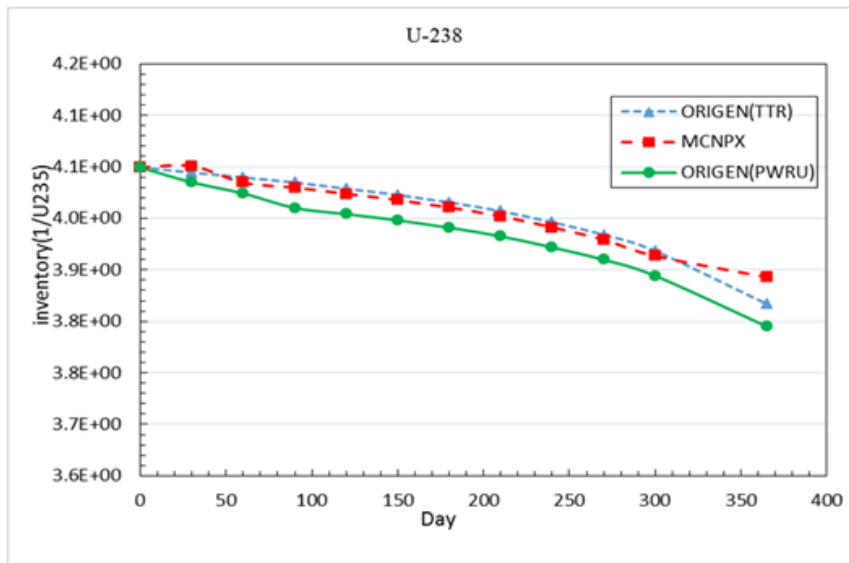
بر همین اساس برای تمامی ایزوتوپ ها در تمام واکنش ها سطح مقطع را محاسبه و در نهایت کتابخانه سطح مقطع برای راکتور تحقیقاتی تهران تولید میگردد.

جدول سطح مقطع ایزوتوپ های هیدروژن

CANDUNAU	PWRUE	PWRU	TTR	ایزوتوپ
$2.02e-01$	$2.236e-02$	$3.474e-02$	$9.8e-02$	$1001 (n, \gamma)$
$3.166e-04$	$3.571e-05$	$4.874e-05$	$1.522e-04$	$1002 (n, \gamma)$
$1.7002e-04$	$8.733e-04$	$1.192e-03$	$1.268e-03$	$1002 (n, 2n)$
$1.787e-06$	$4.043e-07$	$5.518e-07$	$3.418e-09$	$1003 (n, \gamma)$

بحث و نتیجه گیری

برای مقایسه نتایج حاصل از کتابخانه ی جدید و قدیم، نتایج محاسبه فرسایش سوخت با کد ORIGEN2 با کتابخانه جدید و قدیم با نتایج محاسبه فرسایش سوخت توسط MCNPX مقایسه می شوند. بدین صورت که نتایج حاصل از هر ایزوتوپ برای سه محاسبه را به صورت نمودار ترسیم می شود. که برای هر ایزوتوپ مقدار آن ایزوتوپ تقسیم بر مقدار اولیه $U-235$ بر حسب روز تا یک سال ترسیم شده است. همانگونه که مشاهده می شود، کتابخانه جدید دارای دقتی بیشتری نسبت به کتابخانه های قبل دارا می باشد.

نمودار مقایسه نتایج حاصل از کتابخانه ی جدید و قدیم، جهت فرسایش سوخت با کد ORIGEN^۲

مراجع

[۱] Croff, A.G., ۱۹۸۳. ORIGEN^۲: A versatile computer code for calculating the nuclide compositions and characteristics of nuclear materials. Nuclear Technology ۶۲, ۳۳۵-۳۵۲.

[۲] Kataokura, J. and Yanagisawa, H., ۲۰۰۲. Photon and decay data libraries for ORIGEN^۲ code based on JENDL FP decay data file ۲۰۰۰. JAERI-Data/Code ۲۰۰۲-۰۲۱.

[۳] Ludwig, S.B. and Croff, A.G., ۲۰۰۲. Revision to ORIGEN^۲ – version ۲.۲. Transmittal memo of CCC-۰۳۷۱/۱۷, Oak Ridge National Laboratory.

[۴] Shibata, K. et al., ۲۰۱۱. JENDL-۴.۰: A new library for nuclear science and engineering. J. Nucl. Sci. Technol. ۴۸, ۱-۳۰.

[۵] Suyama, K. et al., ۲۰۰۰. ORIGEN^۲ libraries based on JENDL-۳.۲ for LWR-MOX fuels. JAERI-Data/Code ۲۰۰۰-۰۳۶.

[۶] Suyama, K. et al., ۱۹۹۹. Libraries based on JENDL-۳.۲ for ORIGEN^۲ code: ORLIBJ۳۲. JAERI-Data/Code ۹۹-۰۰۳.